

Пейо Яворов

И аз ще бъда сам...

И аз ще бъда сам. Денят ще ме отмине
като разбойник гузен и убиец плах;
денят ще ме отмине, с него ще погине
надежда сетен зрак, на който уповах...

Напреде ще погледна. Мудно ще настъпи
от изтока тъма на воля и простор;
нощ тъмна ще настъпи, – мълком ще отстъпи!
Защото ще попитам, без да сменя взор...

И мълком ще отстъпи, и своята утроба
с най-гъстото си було ще прикрий от мен:
тя – своята утроба – няма като гроба –
защото ще попитам, смело устремен...

Между денят и тмата, с ураган в гърдите,
самси в пустинен мраз душа ще помразя...
че с ураган в гърдите, сам посред мъглите,
кого ще търся аз, кого ще поразя – ?

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7038>]